

رابطه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با نوآوری سازمانی با میانجی‌گری تسهیم دانش به منظور ارائه مدل در دانشگاه‌های آزاد اسلامی شهر تهران

آزاده رضاپور مسکریان فرد^۱

ترانه عنایتی^{۲*}

کیومرث نیازآذری^۳

چکیده

هدف کلی پژوهش حاضر، بررسی رابطه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با نوآوری سازمانی با میانجی‌گری تسهیم دانش به منظور ارائه مدل در دانشگاه‌های آزاد اسلامی شهر تهران بود. این پژوهش از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش توصیفی از نوع همبستگی بود. جامعه آماری آن را اعضای هیات علمی دانشگاه‌های آزاد شهر تهران به تعداد ۱۹۱۶ نفر تشکیل دادند که بر اساس فرمول کوکران، تعداد ۳۲۰ نفر با روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای به عنوان نمونه انتخاب شدند. جهت جمع‌آوری داده‌ها از پرسشنامه محقق ساخته جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با ۸۷ سوال، پرسشنامه نوآوری سازمانی اسماعیل و همکاران (۲۰۰۲) با ۳۳ سوال و پرسشنامه تسهیم دانش دیکسون (۲۰۰۰) با ۱۵ سوال استفاده شد. روایی و پایابی ابزارها نیز مورد تأیید قرار گرفت. نتایج آزمون معادلات ساختاری نشان داد؛ بین جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با نوآوری سازمانی (ضریب استاندارد ۰/۷۱۰) و تسهیم دانش (ضریب استاندارد ۰/۵۸۶) رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. بین تسهیم دانش با نوآوری سازمانی (ضریب استاندارد ۰/۷۰۱) رابطه مثبت و معنادار وجود دارد. همچنین رابطه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با نوآوری سازمانی با میانجی‌گری تسهیم دانش در دانشگاه‌های آزاد اسلامی شهر تهران مثبت و معنادار است و مدل ارائه شده نیز دارای برازش مناسب می‌باشد.

واژگان کلیدی: جامعه یادگیرنده حرفه‌ای، نوآوری سازمانی، تسهیم دانش

۱. دانشجوی دکتری مدیریت آموزشی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران. azadehrezapoor1358@gmail.com

۲. دانشیار گروه مدیریت آموزشی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران. (نویسنده مسئول) tenayati@yahoo.com

۳. استاد گروه مدیریت آموزشی، واحد ساری، دانشگاه آزاد اسلامی، ساری، ایران. k.niazazari@gmail.com

مقدمه

نوآوری، عامل مهم و حیاتی برای سازمان‌ها از جمله سازمان‌های آموزشی به منظور ایجاد ارزش و مزیت رقابتی پایدار است؛ چرا که امروزه آموزش عالی دستخوش تغییرات بسیاری شده است و دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی برای سازگاری و انطباق با محیط متغیر و در حال تغییر بیرونی باید نوآور باشند. نوآوری عبارت است از معرفی ایده‌ها، محصولات، خدمات و فعالیت‌های جدید و سودمند برای جامعه (آذرنيوشان، مشایخ و محمدی شير محله، ۱۳۹۷). نوآوری سازمانی نیز تمايل سازمان جهت توسعه محصولات و خدمات جدید یا بهبود آن‌ها و موفقیت در ارائه آن محصولات و خدمات به بازار است (رسنگار و مقصودی، ۱۳۹۵).

در دنیای امروز، نوآوری منبع فرصت‌های عظیمی شناخته شده است که باعث ایجاد جهش‌های خاصی در جهان شده است. نوآوری باعث می‌شود تا در سیستم‌هایی که دچار عدم پویایی شده‌اند، نیروی تازه‌ای دمیده شود و از تهدیدهای ثابت ماندن در بازار برای آن‌ها بکاهد (لوکس و استفان^۱). ضرورت وجود نوآوری در سازمان‌ها از جمله مراکز آموزش عالی به گونه‌ای است که برخی منابع، نبود آن را با نابودی سازمان در درازمدت یکی دانسته‌اند. سازمانی که خلاقیت و نوآوری نداشته باشد، نمی‌تواند بقا یابد و طی زمان از صحنه محو می‌شود. از این رو سازمان‌ها پیوسته در جستجوی راه‌هایی هستند تا خلاقیت و نوآوری را تقویت کرده و موانع آن را برطرف کنند (ورونتسوا و وروننسوا^۲، ۲۰۱۵).

تحقیقات نشان داده‌اند که وضعیت موجود دانشگاه‌ها در خلق ظرفیت‌های نوآوری از حد متوسط و مورد انتظار پایین‌تر است (برزگر و همکاران، ۱۳۹۸). لذا دانشگاه‌ها برای افزایش قابلیت سازمانی‌شان باید یاد بگیرند که در محیط پر از ادغام‌های دائمی، پیشرفت‌های سریع فناوری، تغییرات اجتماعی گسترده و رقابت فراینده، به طور موفق عمل کنند. برای سازگاری با تغییرات جدید، باید دانشگاهی متناسب با شرایط جدید پدید آید که توانایی ماندگاری داشته باشد. در طی دهه ۱۹۹۰، ایده جامعه یادگیرنده حرفه‌ای مطرح شده است (پهلوان صادق و همکاران، ۱۳۹۴). جامعه یادگیرنده، سازمانی است که با استفاده از افراد، ارزش‌ها و سایر خرد سیستم‌ها و با تکیه بر تجربه‌هایی که به دست می‌آورد، به طور پیوسته عملکرد خود را تغییر و آن را بهبود می‌بخشد (هارگریوز^۳، ۲۰۱۱). هورد^۴، جامعه یادگیرنده حرفه‌ای را به عنوان هدایت کننده فعالیت‌های حرفه‌ای کارکنان با هدف ایجاد یادگیری دانش‌پذیران تعریف می‌کند که در حقیقت، هدف اصلی این جامعه کمک به بهبود یادگیری مدرسان و متعاقباً دانش‌پذیران برای رسیدن به بهترین شرایط ممکن می‌باشد (آنینلواما، ایلوماکی، لاهتی-نوتیلا و توم^۵، ۲۰۱۸).

sistم‌های آموزشی ایران بیشتر توجه خود را بر اهداف خاص، تمرکزی مشخص، بررسی داده‌ها و استقرار گروه‌ها اختصاص داده و به ندرت به تفاسیر حاکم نقادانه از آنچه که تمرکز واقعاً باید بر آن باشد و به ارزش شهود در تفسیر

1 . Lukes & Stephan

2 . Vorontsova & Vorontsova

3 - Hargreaves

4 - Hord

5 - Antinluoma, Ilomaki, Lahti-Nuutila & Toom

داده‌ها و تمرکز بر نیاز به توسعه فرهنگ‌های قوی از اعتماد، مشغولیت‌های دوجانبه و انتقادهای دوطرفه توجه نشان می‌دهند (پهلوان صادق و همکاران، ۱۳۹۴). هرچند، بحث جامعه یادگیرنده حرفه‌ای به طور عملی در دانشگاه‌های ایران شکل نگرفته است اما ایجاد فضای مشارکت و همکاری در دانشگاه‌ها، تشکیل تیم‌های یادگیری و کاری، توسعه حرفه‌ای اساتید و رشد و پیشرفت مستمر دانشجویان از جهات مختلف، همواره از دغدغه‌های اصلی نظام آموزش عالی کشور ما بوده است و حتی اگر خود مسئولین و مدیران نیز از چنین مفهومی اطلاع نداشته باشند، اما در عمل به دنبال شکل‌گیری آن هستند. چرا که سازمان یادگیرنده حرفه‌ای نقش مهمی در یادگیری دانش‌پذیران و به دنبال آن عملکرد سازمان دارد.

از سویی دیگر تسهیم دانش، یکی از حوزه‌های کلیدی در مدیریت دانش است که برای سازمان‌ها اهمیت بسیاری دارد، زیرا آن‌ها را قادر به بهبود مهارت‌ها و شایستگی‌ها، و حفظ مزیت رقابتی می‌کند (طباطبایی متزائی، مدیری و عسکری فهیانی، ۱۳۹۳). تسهیم دانش عمل در دسترس دیگران قرار دادن دانش است (ایزپورورا، سالدانا و سالدانا^۱، ۲۰۱۱). تسهیم دانش زمانی که افراد به طور داوطلبانه برای به اشتراک‌گذاری تخصص و دانش خود با دیگری با قصد ایجاد فرایند یادگیری، علاقه نشان می‌دهند، اتفاق می‌افتد (اویومومی، لین، نگا، چن و ناکپودیا^۲، ۲۰۱۹). دستیابی به یک سیستم تسهیم دانش کارآمد می‌تواند بقاء و پیشرفت سازمان را تضمین نماید. یک سیستم تسهیم دانش مناسب با نیازهای سازمان، موجب کاهش هزینه‌ها، بهبود عملکرد و ارائه خدمات به مشتریان و کاهش هزینه‌های مربوط به یافتن و دسترسی به انواع ارزشمند دانش در داخل سازمان می‌شود (تقی‌زاده و ضیائی حاجی پیرلو، ۱۳۹۲).

خدام عباسی، شهریاری‌پور و امین بیدختی (۱۳۹۶)، در پژوهشی با عنوان «ارائه مدل نوآوری در دانشگاه براساس فرهنگ یادگیری و مدیریت دانش» که بر روی ۲۱۰ نفر از کارکنان غیر هیات علمی شاغل در دانشگاه سمنان انجام دادند، به این نتایج دست یافتند که؛ فرهنگ یادگیری به میزان ۰/۸۰ بر نوآوری سازمانی و به میزان ۰/۵۰ بر مدیریت دانش اثر مثبت و مستقیم دارد. همچنین مدیریت دانش نیز به میزان ۰/۲۶ بر نوآوری اثر مثبت و مستقیم دارد. همچنین فرهنگ یادگیری به میزان ۰/۱۳ بر نوآوری سازمانی اثر مثبت و غیرمستقیم دارد.

موسوی خطیر، نادری و ایلی (۱۳۹۵)، در پژوهشی با عنوان «نقش مکانیزم‌های مدیریت دانش جهت بهبود نوآوری در دانشگاه‌های دولتی شهر تهران» که بر روی ۳۶۴ نفر از کارکنان و مدیران دانشگاه‌های دولتی شهر تهران انجام دادند، به این نتایج دست یافتند که؛ جایگاه زیرساخت‌های مدیریت دانش و نوآوری (فنی و اجرایی) در دانشگاه‌های دولتی شهر تهران، پایین‌تر از سطح متوسط می‌باشد. همچنین بین زیرساخت‌های مدیریت دانش؛ فرهنگ‌سازمانی و ساختار سازمانی با نوآوری (فنی و اجرایی) رابطه مثبت و معنادار، و بین فناوری اطلاعات با نوآوری (فنی و اجرایی) رابطه معناداری وجود ندارد.

پهلوان صادق و همکاران (۱۳۹۴)، در پژوهشی با عنوان «طراحی و تبیین جامعه یادگیرنده حرفه‌ای در نظام آموزشی عالی» که بر روی ۲۲۶ عضو هیات علمی دانشکده مدیریت دانشگاه‌های دولتی شهر تهران انجام دادند، به این نتایج دست یافتند که؛ رهبری تحولی با مضامین تاثیر ایده‌آل رفتاری و استنادی، انگیزش الهام‌بخش و ملاحظات فردی و فرهنگ سازمانی

---

1 - Aizpurua, Saldana & Saldana

2- Oyemomi, Liu, Neaga, Chen & Nakpodia

یعنی انسجام و تعلق خاطر و الگوی ارتباطی و بر ساختار سازمانی با وضعیت ارگانیکی و صراحت سلسله مراتب سازمانی و نظارت حداکثر و بر جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با مضمون مسئولیت‌پذیری جمعی برای یادگیری، مشارکت با تمرکز بر یادگیری حرفه‌ای تاثیر مستقیم دارد. همچنین فرهنگ سازمانی بر جامعه یادگیرنده حرفه‌ای تاثیر مستقیم دارد. ساختار سازمانی و فرهنگ سازمانی نیز در شکل‌گیری دانشگاه به عنوان جامعه یادگیرنده حرفه‌ای تاثیر دارد.

زارعی و مومنی (۱۳۹۴)، در پژوهشی با عنوان «رابطه تسهیم دانش و نوآوری کتابداران کتابخانه‌های دانشگاه تربیت مدرس» که بر روی ۴۴ نفر از کتابداران و مدیران کتابخانه‌های دانشگاه تربیت مدرس انجام دادند، به این نتایج دست یافتد که؛ میزان تسهیم دانش در بین کتابداران در سطح نامطلوبی است. از نظر نوآوری، نوآوری محیطی، فرایند و بازخورد-فرد در کتابخانه‌های دانشگاه تربیت مدرس در سطح متوسط قرار دارند ولی نوآوری رهبری در این کتابخانه‌ها در سطح پایین و نوآوری بازخورد-محیط در کتابخانه‌های مورد نظر در سطح بالا قرار دارند.

براری و جمشیدی (۱۳۹۴)، در پژوهشی با عنوان «بررسی نقش مدیریت دانش بر نوآوری سازمانی در بین کارکنان دانشگاه مازندران» که بر روی ۱۸۹ نفر از کارکنان دانشگاه مازندران انجام دادند، به این نتایج دست یافتد که؛ مدیریت دانش بر نوآوری سازمانی تاثیر مثبت و معناداری دارد. همچنین تمامی مولفه‌های مدیریت دانش (برونی‌سازی، ترکیب، درونی سازی و اجتماعی سازی) بر نوآوری سازمانی تاثیر دارند.

ین، تو، کونگ و یی تام^۱ (۲۰۱۹)، در پژوهشی با عنوان «جوامع یادگیرنده حرفه‌ای: بررسی رابطه بین اعتماد به سازمان و یادگیری حرفه‌ای معلمان در مهدکودک‌های هنگ کنگ» نشان دادند که؛ اعتماد به همکاران تاثیر مثبتی در یادگیری حرفه‌ای معلمان داشته است، اما اعتماد به مدیر و اعتماد به والدین بر یادگیری حرفه‌ای معلمان تاثیر معناداری نداشته است.

جوامع یادگیرنده حرفه‌ای نقش واسطه‌ای در ارتباط بین اعتماد به سازمان و یادگیری حرفه‌ای معلمان دارد؛ لوتین و بازو^۲ (۲۰۱۹)، در پژوهشی با عنوان «رهبری تحول گرای جوامع یادگیرنده حرفه‌ای، یادگیری معلمان و شیوه‌های تدریس مبتنی بر یادگیرنده؛ شواهدی درباره ارتباط آن‌ها در آموزش ابتدایی» نشان دادند که؛ تأثیر جوامع یادگیرنده حرفه‌ای بر روی شیوه‌های تدریس بسیار مهم است. همچنین رهبری تحول گرای جوامع یادگیرنده حرفه‌ای تاثیر مثبت و معنی‌دار دارد؛ آنینلو‌ما و همکاران (۲۰۱۸)، در پژوهشی با عنوان «مدارس به عنوان جامعه یادگیرنده حرفه‌ای» نشان دادند که؛ فرهنگ مدرسه، رهبری، تدریس و توسعه حرفه‌ای بر جامعه یادگیرنده حرفه‌ای موثرند. و فرهنگ همدلی، اعتماد و تعهد به عنوان نقاط قوت مشترک در کلیه مدارس بود. همچنین مدارس از همکاری و توسعه حرفه‌ای پشتیبانی می‌کردند و معلمان باید برای داشتن مشارکت و توسعه حرفه‌ای از دانش، مهارت و امکانات برخوردار باشند؛

شاپ و دی‌بروجن (۲۰۱۸)، در پژوهشی با عنوان «عوامل مؤثر بر توسعه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای در مدارس» نشان دادند که؛ اعتقادات مربوط به همسویی، مالکیت و جامعه پذیری تأثیر کافی در توسعه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای در مدارس داشتند، گومز و ووژان^۳ (۲۰۱۷)، در پژوهشی با عنوان «قابلیت یادگیری سازمانی، نوآوری سازمانی و عملکرد در شرکت-

1- Yin, To, Keung, & Yi Tam

2- Luyten& Bazo

3- Gomes & Wojahn

های اندازه متوسط و کوچک» نشان دادند که؛ قابلیت یادگیری سازمانی برآوری سازمانی تاثیر مثبت و معنی‌داری دارد. همچنین قابلیت یادگیری سازمانی بر عملکرد سازمانی تاثیر معنی‌داری دارد و ریتالا، اولاندر، میشايلوا و هاستد^۱ (۲۰۱۵)، در پژوهشی با عنوان «تسهیم دانش، نشت دانش و عملکرد نوآوری» نشان دادند که؛ تسهیم دانش بر عملکرد نوآوری تاثیر معناداری دارد ولی نشت دانش تاثیر منفی بر عملکرد نوآورانه دارد.

با توجه به اینکه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای، نوآوری سازمانی و تسهیم دانش نقش مهمی در موقیت سازمان‌های آموزشی دارد، لذا سوال اصلی پژوهش حاضر عبارتند از: مدل رابطه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با نوآوری سازمانی با میانجی گری تسهیم دانش به در دانشگاه‌های آزاد اسلامی شهر تهران چگونه است؟

روش پژوهش

پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی و از نظر روش توصیفی از نوع همبستگی است. جامعه آماری آن را کلیه اعضای هیات علمی دانشگاه‌های آزاد شهر تهران به تعداد ۱۹۱۶ نفر تشکیل می‌دهند که بر اساس فرمول کوکران، تعداد ۳۲۰ نفر با روش نمونه‌گیری تصادفی طبقه‌ای براساس مرتبه علمی به عنوان نمونه آماری انتخاب شدند (جدول ۱).

جدول ۱. تعداد جامعه و نمونه آماری براساس مرتبه علمی

سمت	استاد دیار	دانشیار	استاد	جمع
جامعه	۱۴۰۸	۲۷۷	۲۳۱	۱۹۱۶
نمونه	۲۳۵	۴۶	۳۹	۳۲۰
نسبت	۰/۷۴	۰/۱۴	۰/۱۲	۱

ابزار گردآوری داده‌ها در این پژوهش عبارتند از:

پرسشنامه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای: این پرسشنامه دارای ۸۷ سوال و ۱۱ بعد «تفکر سیستمی، رهبری و مدیریت، یادگیری جمعی، فرهنگ سازمان، ارزش‌های مشترک، مدیریت دانش، منابع انسانی، سیستم‌های حمایتی، توانمندسازی، ساختار سازمان و آینده نگری» می‌باشد که در طیف ۵ گزینه‌ای لیکرت (خیلی کم، کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد) طراحی و تنظیم شده و به ترتیب از ۱ تا ۵ نمره گذاری می‌شود.

پرسشنامه نوآوری سازمانی اسماعیل و همکاران (۲۰۰۲): این پرسشنامه دارای ۳۳ سوال و ۷ بعد «نوآوری محیطی، نوآوری رهبری، نوآوری شخصی، بازخورد محیط، بازخورد فردی، بازخورد بین فردی و یادگیری مبتنی بر شواهد» می‌باشد که در طیف ۵ گزینه‌ای لیکرت (خیلی کم، کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد) طراحی و تنظیم شده و به ترتیب از ۱ تا ۵ نمره گذاری می‌شود. سوال‌های ۱ تا ۵ نوآوری محیطی، سوال‌های ۶ تا ۸ نوآوری رهبری، سوال‌های ۹ تا ۱۴ نوآوری شخصی، سوال‌های ۱۵ تا ۱۸ بازخورد محیط، سوال‌های ۱۹ تا ۲۲ بازخورد فردی، سوال‌های ۲۳ تا ۲۹ بازخورد بین فردی و سوال‌های ۳۰ تا ۳۳ یادگیری مبتنی بر شواهد را می‌سنجد.

پرسشنامه تسهیم دانش دیکسون (۲۰۰۰): این پرسشنامه دارای ۱۵ سوال و ۴ بعد «دانش تربیتی، دانش آشکار، دانش پنهان و دانش استراتژیک» می‌باشد که در طیف ۵ گزینه‌ای لیکرت (خیلی کم، کم، متوسط، زیاد و خیلی زیاد) طراحی و تنظیم شده و به ترتیب از ۱ تا ۵ نمره گذاری می‌شود. سوال‌های ۱ تا ۳ دانش تربیتی، سوال‌های ۴ تا ۸ دانش آشکار، سوال‌های ۹ تا ۱۱ دانش پنهان و سوال‌های ۱۲ تا ۱۵ دانش استراتژیک را می‌سنجد.

روایی صوری و محتوایی ابزارها به تایید متخصصان رسید و پایایی آن‌ها نیز با استفاده از ضریب آلفای کرونباخ برای جامعه یادگیرنده حرفه‌ای ۰/۹۳، نوآوری سازمانی ۰/۸۴ و تسهیم دانش ۰/۸۸ محاسبه شد. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از آزمون معادلات ساختاری با استفاده از نرم فزارهای SPSS21 و PLS استفاده شد.

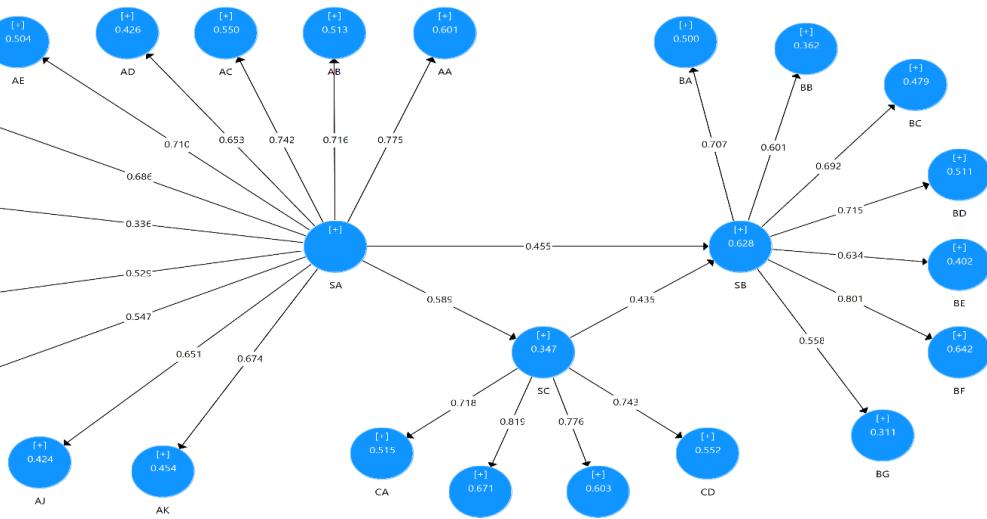
یافته‌ها

در جدول ۲ میانگین و انحراف معیار متغیرهای پژوهش ارائه شده است.

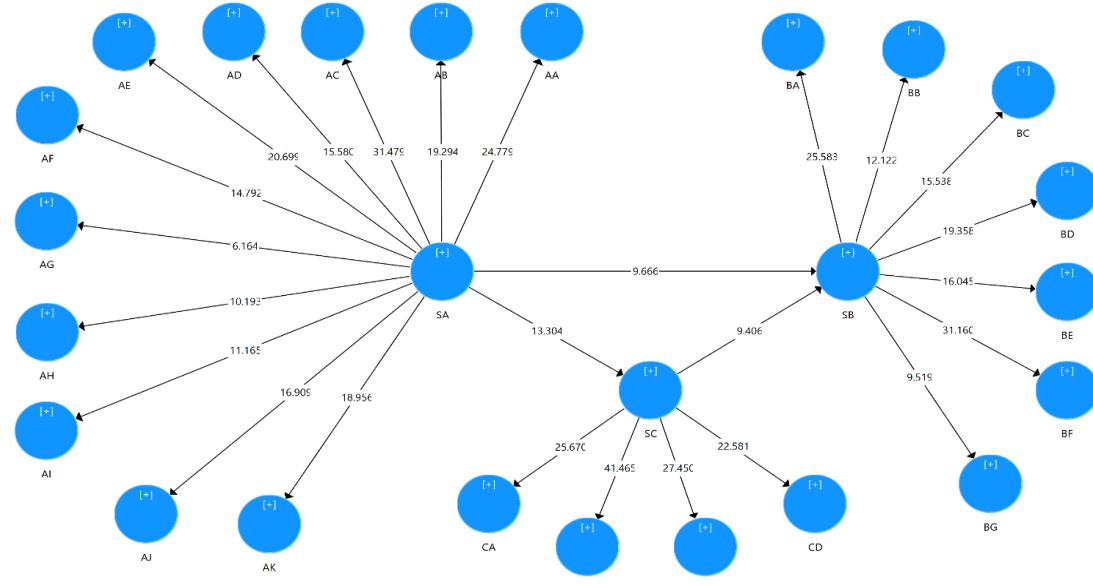
جدول ۲. بررسی توصیفی متغیرهای پژوهش

متغیر	کد متغیر	تعداد	میانگین	انحراف معیار
جامعه یادگیرنده حرفه‌ای	SA	۳۲۰	۳/۶۷۱	۰/۵۰۶
تفکر سیستمی	AA	۳۲۰	۳/۶۸۳	۰/۶۹۵
رهبری و مدیریت	AB	۳۲۰	۳/۵۴۰	۰/۷۸۸
یادگیری جمعی	AC	۳۲۰	۳/۴۴۰	۰/۸۸۶
فرهنگ سازمان	AD	۳۲۰	۳/۵۶۷	۰/۸۲۳
ارزش‌های مشترک	AE	۳۲۰	۳/۴۷۲	۰/۸۷۸
مدیریت دانش	AF	۳۲۰	۳/۸۷۳	۰/۶۱۳
منابع انسانی	AG	۳۲۰	۳/۴۶۳	۰/۸۳۴
سیستم‌های حمایتی	AH	۳۲۰	۳/۸۱۴	۰/۷۵۹
توانمندسازی	AI	۳۲۰	۳/۹۴۹	۰/۷۸۰
ساختار سازمان	AJ	۳۲۰	۳/۷۶۷	۰/۷۲۳
آینده نگری	AK	۳۲۰	۳/۷۵۲	۰/۷۵۷
نوآوری سازمانی	SB	۳۲۰	۳/۵۶۰	۰/۵۵۸
نوآوری محیطی	BA	۳۲۰	۳/۵۰۰	۰/۹۳۵
نوآوری رهبری	BB	۳۲۰	۳/۶۶۸	۰/۷۸۶
نوآوری شخصی	BC	۳۲۰	۳/۵۲۵	۰/۷۱۹
بازخورد محیط	BD	۳۲۰	۳/۵۳۴	۰/۸۰۲
بازخورد فردی	BE	۳۲۰	۳/۵۴۱	۰/۸۰۴
بازخورد بین فردی	BF	۳۲۰	۳/۵۷۶	۰/۷۹۶
یادگیری مبتنی بر شواهد	BG	۳۲۰	۳/۶۲۸	۰/۸۵۸
تسهیم دانش	SC	۳۲۰	۳/۶۷۶	۰/۶۹۴
دانش تربیتی	CA	۳۲۰	۳/۸۵۴	۰/۹۲۲
دانش آشکار	CB	۳۲۰	۳/۵۶۰	۰/۸۳۶
دانش پنهان	CC	۳۲۰	۳/۷۲۵	۰/۹۹۸
دانش استراتژیک	CD	۳۲۰	۳/۶۵۰	۰/۹۰۷

برای بررسی میزان رابطه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با نوآوری سازمانی با میانجی گری تسهیم دانش به همراه ارائه الگوی یکپارچه و متعادل براساس روابط بین متغیرها از نرم افزار pls استفاده شد که نتایج در نمودارهای ۱ و ۲ ارائه شده است.

نمودار ۱- مدل ساختاری در حالت تخمین استاندارد ضرایب مسیر

نمودار ۲ - مدل ساختاری در حالت معنی داری ضرایب مسیر

نمودارهای ۱ و ۲ نشان می‌دهند که، بین متغیرهای مکنون بروزنزا (جامعه یادگیرنده حرفه‌ای و تسهیم دانش) با متغیر مکنون درونزا (نوآوری سازمانی)، براساس ضرایب مسیر به ترتیب بار عاملی 0.455 و 0.435 برقرار است، همچنین با توجه به مقدار $t\text{-value}$ برای دو رابطه (به ترتیب 9.666 و 9.406) که در خارج بازه ($2/58$ و $2/58$ -) قرار دارند در سطح اطمینان 99% . رابطه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای و تسهیم دانش با نوآوری سازمانی معنی دار شده است، لذا بین متغیرهای جامعه یادگیرنده حرفه‌ای و تسهیم دانش با نوآوری سازمانی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد. همچنین بین متغیر مکنون بروزنزا (جامعه یادگیرنده حرفه‌ای) با متغیر مکنون درونزا (تسهیم دانش)، براساس ضرایب مسیر به ترتیب بار عاملی 0.589 برقرار است، همچنین با توجه به مقدار $t\text{-value}$ ($13/304$) که در خارج بازه ($2/58$ و $2/58$ -) قرار دارند در سطح اطمینان 99% . رابطه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با تسهیم دانش معنی دار شده است، لذا بین متغیر جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با تسهیم دانش رابطه مثبت و معناداری وجود دارد.

با توجه به مطالب فوق می‌توان نتیجه گرفت که؛ رابطه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با نوآوری سازمانی با میانجی گری تسهیم دانش به منظور ارائه مدل در دانشگاه‌های آزاد اسلامی شهر تهران مثبت و معنادار می‌باشد.

برای تعیین درجه تناسب مدل از شاخص GOF استفاده شد. این شاخص را با سه مقدار 0.01 (ضعیف)، 0.15 (متوسط) و 0.35 (قوی) مقایسه می‌نمایند.

$$GOF = \sqrt{\bar{C} \times \bar{R}^2} = 0.589$$

مقدار شاخص GOF ، ۵۸۹/۰ محسوبه شد. با توجه به اینکه این مقدار بالای ۱۵٪ محسوبه شد، لذا مدل دارای برازش مناسب می باشد.

بحث و نتیجه گیری

دانشگاهها برای افزایش قابلیت سازمانی شان باید یاد بگیرند که در محیط پر از ادغام‌های دائمی، پیشرفت‌های سریع فناوری، تغییرات اجتماعی گسترده و رقابت فزاینده، به طور موفق عمل کنند. ایجاد فضای مشارکت و همکاری در دانشگاه‌ها، تشکیل تیم‌های یادگیری و کاری، توسعه حرفه‌ای استاید و رشد و پیشرفت مستمر دانشجویان از جهات مختلف، همواره از دغدغه‌های اصلی نظام آموزش عالی است چرا که سازمان یادگیرنده حرفه‌ای نقش مهمی در یادگیری دانش‌پذیران و به دنبال آن عملکرد سازمان دارد. بنابراین در این پژوهش رابطه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با نوآوری سازمانی با میانجی گری تسهیم دانش به منظور ارائه مدل در دانشگاه‌های آزاد اسلامی شهر تهران مورد بررسی قرار گرفت. نتایج این پژوهش نشان داد که؛ رابطه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با نوآوری سازمانی در دانشگاه‌های آزاد اسلامی شهر تهران مثبت و معنادار می باشد. این یافته با نتایج پژوهش‌های قربانی و همکاران (۱۳۹۵) که نشان دادند بین یادگیری سازمانی و نوآوری سازمانی در کارکنان جهاد کشاورزی رابطه معناداری وجود دارد، همسو می باشد. در تبیین این یافته می توان گفت؛ تنوع و خلاقیت در انجام وظایف شغلی، افزایش تعهد درونی به سازمان و اهداف آن و تلاش مضاعف برای رسیدن به این هدف‌ها، کاهش انزوای کارکنان نسبت به یکدیگر و محیط کار، پیوند و همسویی بین اهداف فردی و اهداف سازمانی، خلق دانش و عقیده جدید درباره تدریس و یادگیری، قرار گرفتن دانش‌پذیران در مسیر رشد و پیشرفت درسی از ویژگی‌های جامعه یادگیرنده حرفه‌ای است که می تواند در نوآوری سازمانی نقش داشته باشد.

از دیگر یافته‌های پژوهش حاضر این است که؛ رابطه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با تسهیم دانش در دانشگاه‌های آزاد اسلامی شهر تهران مثبت و معنادار می باشد. در تبیین این یافته می توان گفت که؛ جامعه یادگیرنده حرفه‌ای در دانشگاه هدایت کننده فعالیت‌های حرفه‌ای استاید با هدف ایجاد یادگیری دانش‌پذیران است در این جامعه، وجود ارتباطات علمی میان استاید، ایجاد فضای مبتنی بر کارگروهی و مشارکتی و یادگیری جمعی، فراهم بودن فرصت‌های متعدد یادگیری به صورت گروهی از طریق بحث‌های آزاد، شرکت استاید در مباحث و مذاکراتی که منجر به نظرات متعدد و تحقیقات مستمر می شوند، بهره گیری استاید از دانش یکدیگر برای حل مسائل و مشکلات دانشجویان، آموزش از طریق تیم‌های کاری، تقویت و حمایت فعالیت‌های گروهی و اشتراک گذاشتن دانش و تجربیات، نشان دهنده یادگیری گروهی و مشارکتی هست. لذا ارتباط جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با تسهیم دانش منطقی است.

همچنین نتایج این پژوهش نشان داد که؛ رابطه تسهیم دانش با نوآوری سازمانی در دانشگاه‌های آزاد اسلامی شهر تهران مثبت و معنادار می باشد. این یافته با نتایج پژوهش‌های رفیعی رشت آبادی و همکاران (۱۳۹۷) که نشان دادند تسهیم دانش بر عملکرد نوآورانه تاثیر دارد؛ زندحسامی و تاریان درونکلا (۱۳۹۵)، قربانی و همکاران (۱۳۹۵) و ریتالا و همکاران (۲۰۱۵)، که نشان دادند تسهیم دانش بر نوآوری سازمانی تاثیر معناداری دارد، همسو می باشد. در تبیین این یافته می توان گفت که؛ تسهیم دانش از طریق انتقال دانش و تجربه و ترکیب آن با دانش دیگران موجب ایجاد دانش جدید می شود و دانش جدید برای نوآوری ضروری است، لذا رابطه تسهیم دانش با نوآوری سازمانی منطقی است. از طرفی تسهیم دانش

پلی میان دانش افراد و دانش سازمان است که می‌تواند ظرفیت جذب و نوآوری را بالا برد و بدین ترتیب منجر به ایجاد مزیت رقابتی شود.

همچنین نتایج این پژوهش نشان داد که؛ رابطه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با نوآوری سازمانی در دانشگاه‌های آزاد اسلامی شهر تهران مثبت و معنادار می‌باشد. این یافته با نتایج پژوهش‌های قربانی و همکاران (۱۳۹۵) که نشان دادند بین یادگیری سازمانی و نوآوری سازمانی در کارکنان جهاد کشاورزی رابطه معناداری وجود دارد و لشکری‌زو (۱۳۹۴)، که نشان داد بین مدرسه به عنوان جامعه یادگیرنده حرفه‌ای و نوآوری سازمانی رابطه مثبت و معناداری وجود دارد، همسو می‌باشد. در تبیین این یافته می‌توان گفت که؛ همانطور که آرگریس (۱۹۷۸) معتقد است یادگیری یک سازمان می‌تواند نوآوری سازمان را افزایش دهد. از طرفی تنوع و خلاقیت در انجام وظایف شغلی، افزایش تعهد درونی به سازمان و اهداف آن و تلاش مضاعف برای رسیدن به این هدف‌ها، کاهش انزواه کارکنان نسبت به یکدیگر و محیط کار، پیوند و همسویی بین اهداف فردی و اهداف سازمانی، خلق دانش و عقیده جدید درباره تدریس و یادگیری، قرار گرفتن دانش‌پذیران در مسیر رشد و پیشرفت درسی از ویژگی‌های جامعه یادگیرنده حرفه‌ای است که می‌تواند در نوآوری سازمانی نقش داشته باشد.

همچنین نتایج این پژوهش نشان داد که؛ رابطه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با نوآوری سازمانی در دانشگاه‌های آزاد اسلامی شهر تهران مثبت و معنادار می‌باشد. این یافته با نتایج پژوهش‌های رفیعی رشت آبادی و همکاران (۱۳۹۷) که نشان دادند تسهیم دانش بر عملکرد نوآورانه تاثیر دارد؛ زندحسامی و تاریان درونکلا (۱۳۹۵)، قربانی و همکاران (۱۳۹۵)، کشاورزی و همکاران (۱۳۹۴) و ریتالا و همکاران (۲۰۱۵)، که نشان دادند تسهیم دانش بر نوآوری سازمانی تاثیر معناداری دارد، همسو می‌باشد. در تبیین این یافته می‌توان گفت که؛ تسهیم دانش از طریق انتقال دانش و تجربه و ترکیب آن با دانش دیگران موجب ایجاد دانش جدید می‌شود و دانش جدید برای نوآوری ضروری است، لذا رابطه تسهیم دانش با نوآوری سازمانی منطقی است. از طرفی تسهیم دانش پلی میان دانش افراد و دانش سازمان است که می‌تواند ظرفیت جذب و نوآوری را بالا برد و بدین ترتیب منجر به ایجاد مزیت رقابتی شود.

به طور کلی نتایج این پژوهش نشان داد که؛ رابطه جامعه یادگیرنده حرفه‌ای با نوآوری سازمانی با میانجی‌گری تسهیم دانش در دانشگاه‌های آزاد اسلامی شهر تهران مثبت و معنادار است و مدل ارائه شده نیز دارای برآش مناسب می‌باشد. بنابراین به مدیران و مسئولان دانشگاه آزاد پیشنهاد می‌شود که؛ از طریق ایجاد شبکه‌های ارتباطی مبتنی بر تعامل و همکاری بین استادی از طریق بازدید از کلاس‌های درس یکدیگر، بحث و گفتگو در مورد روش‌ها و شیوه‌های یاددهی و یادگیری، یادگیری مشارکتی را تقویت نمایند. همچنین مکانیسم‌های تشويقی و انگیزشی مناسبی برای خلق افکار نو در استادی ایجاد نمایند

منابع فارسی

- آذربیوشان، مریم؛ مشایخ، مریم و محمدی شیر محله، فاطمه. (۱۳۹۷). رابطه نوآوری سازمانی با عملکرد شغلی و رضایت شغلی معلمان. *فصلنامه علمی پژوهشی ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی*، ۸(۳)، ۹۴-۷۵.
- بروگر، نادر؛ قورچیان، نادرقلی و تقی پور ظهیر، علی. (۱۳۹۸). آسیب شناسی خلق ظرفیت‌های نوآوری در مدیریت دانشگاهی ایران (مورد: دانشگاه آزاد اسلامی). *فصلنامه رهیافتی نو در مدیریت آموزشی*، ۱۰(۳۷)، ۳۱۰-۲۹۱.
- بکتاش، اسلام. (۱۳۹۸). ارزیابی رابطه میان مولفه‌های مدیریت دانش با نوآوری و عملکرد شرکت توزیع نیروی برق استان فارس. *مجله رویکردهای پژوهشی نو در علوم مدیریت*، ۱۲، ۲۱۸-۲۰۳.
- پهلوان صادق، اعظم؛ عبداللهی، بیژن؛ نوه ابراهیم، عبدالرحیم و زین‌آبادی، حسن رضا. (۱۳۹۴). طراحی و تبیین الگوی جامعه‌یادگیرنده حرفه‌ای در نظام آموزش عالی. *پژوهش در یادگیری آموزشگاهی و مجازی*، ۳(۱۰)، ۳۶-۱۷.
- تقی‌زاده، هوشنگ و ضیائی حاجی پیرلو، مصطفی. (۱۳۹۲). ارائه مدل روابط مؤلفه‌های تسهیم دانش در مؤسسات آموزشی با رویکرد مدلسازی ساختاری تفسیری (مطالعه موردی). *پژوهشنامه مدیریت اجرایی*، ۵(۱۰)، ۸۴-۵۹.
- حاتمیان، جمال؛ زین‌آبادی، حسن رضا؛ عبداللهی، بیژن و عباسیان، حسین. (۱۳۹۷). شناسایی پیشایندها و پسایندهای جامعه‌یادگیرنده حرفه‌ای در مدارس ابتدایی؛ یک پژوهش کیفی. *دوفصلنامه علمی پژوهشی مدیریت مدرسه*، ۶(۱)، ۱۲۰-۱۰۲.
- حاجی‌زاده، پیمان و سرداری، احمد. (۱۳۹۷). تأثیر مدیریت دانش بر بهبود عملکرد نوآورانه سازمان با تأکید بر نقش میانجی یادگیری سازمانی (مورد مطالعه: هولدینگ تولید محصولات پتروشیمی قائد بصیر). *فصلنامه مدیریت راهبردی دانش سازمانی*، ۱(۲)، ۹۳-۶۳.
- رستگار، عباسعلی و مقصودی، طاهره. (۱۳۹۵). بررسی تأثیر رهبری تحول آفرین بر نوآوری سازمانی با میانجی گری تسهیم دانش. *فصلنامه علمی- پژوهشی مطالعات مدیریت (بهبود و تحول)*، ۲۵(۸)، ۱۸۲-۱۵۷.
- رفیعی رشت آبادی، فاطمه؛ نوروزی رودپشتی، زهره و مرادی، محمود. (۱۳۹۷). بررسی تأثیر و ارائه الگویی برای نقش تسهیم دانش خارجی و نشت دانش بر عملکرد نوآورانه شرکت. *فصلنامه توسعه تکنولوژی صنعتی*، ۱۶(۳۱)، ۴۴-۳۳.
- زندحسامی، حسام و تاریان درونکلا، اعظم. (۱۳۹۵). بررسی میزان تأثیر فرآیند مدیریت دانش بر نوآوری سازمانی در شرکت‌های ساختمانی و انبوه‌سازی. *فصلنامه مدیریت توسعه و تحول*، ۸(۲۷)، ۱۵۱-۱۳۹.
- شعبانی، احمد؛ نصوحی، مرضیه؛ سعادت، رسول و رجایی‌پور، سعید. (۱۳۹۷). پژوهشی با عنوان «بررسی رابطه بین تسهیم دانش و میزان کاربست مولفه‌های سازمان یادگیرنده در کتابخانه‌های دانشگاه‌های دولتی شهر اصفهان.
- پژوهشنامه کتابداری و اطلاع‌رسانی، ۸(۱)، ۱۳۷-۱۲۱.

- طباطبایی منزائی، سیدولی؛ مدیری، محمود و عسکری فهیلیانی، سمیه. (۱۳۹۳). شناسایی و رتبه‌بندی عوامل تاثیرگذار تعهد سازمانی بر تسهیم دانش (مطالعه موردنی: سازمان بیمه مرکزی ج.ا.). *فصلنامه مطالعات کمی در مدیریت*، ۵(۲)، ۳۲-۱۵.
- قربانی، محمود؛ نیشابوری، وحیدرضا؛ عرفانیان خانزاده، حمید و یعقوبی، محسن. (۱۳۹۵). بررسی نقش میانجی قابلیت یادگیری سازمانی در رابطه بین تسهیم دانش و قابلیت نوآوری سازمانی. *فصلنامه پژوهش‌های مدیریت عمومی*، ۹(۳۴)، ۱۶۸-۱۳۵.
- کشاورزی، علی حسین؛ صفری، سعید و حمیدی‌راد، جواد. (۱۳۹۴). در پژوهشی با عنوان «بررسی تأثیر تسهیم دانش بر یادگیری، نوآوری و عملکرد سازمانی. *فصلنامه چشم انداز مدیریت دولتی*»، ۲۲، ۱۲۸-۱۰۳.
- مصباحی جهرمی، نگارالسادات و ادیب‌زاده، مرضیه. (۱۳۹۴). تأثیر سیستم مدیریت دانش بر نوآوری سازمانی (بررسی نقش یادگیری سازمانی). *فصلنامه مطالعات دانش‌شناسی*، ۲(۵)، ۴۳-۲۵.

منابع انگلیسی

- Aizpurua, L., I., Saldana, P.E.Z., & Saldana, A.Z. (2011). Learning for sharing: an empirical analysis of organizational learning and knowledge sharing. *International Entrepreneurship and Management Journal*, 7(4), 509-518.
- Antinluoma, M., Ilomäki, L., Lahti-Nuutila, P., & Toom, A. (2018). Schools as Professional Learning Communities. *Journal of Education and Learning*, 7 (5), 76-91.
- Gomes, G., & Wojahn, R.M. (2017). Organizational learning capability, innovation and performance: study in small and medium – sized enterprises (SMES). *Revista de Administracao*, 52, 163-175.
- Hargreaves, A. (2011). *Leading professional learning communities: Moral choices amid realities*. In A. M. Blankstein, P. D. Houston & R. W. Cole (eds.), *sustaining professional learning communities*. Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
- Lukes, M., & Stephan, U. (2017). Measuring employee innovation: a review of existing scales and the development of the innovative behavior and innovation support inventories across cultures. *International Journal of Entrepreneurial Behavior & Research*, 23(1), 136-158.
- Luyten, H., & Bazo, M. (2019). Transformational leadership, professional teach communities, teacher learning and learner centred teaching practices; Evidence on their interrelations in Mozambican primary education. *Studies in Educational Evaluation*, 60, 14-31.
- Oyemomi, O., Liu, S., Neaga, I., Chen, H., & Nakpodia, F. (2019). How Cultural Impact on Knowledge sharing contributes to organizational performance: Using the fsQCA approach. *Journal of Business Research*, 94, 313-319.

- Ritala, P., Olander, H., Michailova, K., & Husted, K. (2015). Knowledge sharing, knowledge leaking and relative innovation performance: An empirical study. *Technovation*, 35, 22–31.
- Schaap, H., & De Bruijn, E. (2018). Elements affecting the development of professional learning communities in schools. *Learning Environ Res*, 21, 109-134.
- Vorontsova, A., & Vorontsova, E. (2015). Innovative Education in Russia: The Basic Tendencies Analysis. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 214, 1147-1155.
- Yin, H., Tob, K.H., Keung, C.P.C., Winnie Wing &Yi Tam, W.W. (2019). Professional learning communities count: Examining the relationship between faculty trust and teacher professional learning in Hong Kong kindergartens. *Teaching and Teacher Education*, 82, 153-163.